

2020. június 28.
Hogyan viszonyuljunk a kísértéshez?

Lekció: Lukács 4:1-13

Textus: Jakab 1:12

Egy kisleány az édességbolt bejáratánál áll, ahol a nyalókák vannak kirakva. Az eladó észreveszi, hogy nagyon furcsán viselkedik a lány. Megkérdezi hát tőle: „*Mire készülsz kisleányom?*” „*Semmire*” –válaszolja a lány. „*Semmire? Nos, nekem úgy tűnik, hogy el akarsz lopni egy nyalókát.*” „*Nincs igaza, uram*” –vágja rá a lány. „*Mert éppen azon vagyok, hogy ne tegyem meg.*”

Mindannyian átéltünk már hasonló helyzeteket a kísértéssel kapcsolatban, még felnőttként is. A rosszra való kísértés mondhatni mindennapos az életünkben, és tudjuk, hogy ha bele megyünk, ha engedünk a kísértésnek, akkor annak nem lesz jó vége.

A mai történetünkben arról hallhattunk, hogy Jézus sem volt kivétel a kísértések alól. Amikor Krisztusra gondolunk, gyakran elfelejtjük, hogy Ő ember is volt. Egy személyben volt ember és Isten. De mint ember, élő személy, érzésekkel rendelkezett, voltak megtapasztalásai, csakúgy mint neked vagy nekem. Evett, ivott, aludt, szüksége volt arra, hogy megfürödjön, miután piszkos lett, imádkozott, sírt, elfáradt, sőt többször mérges is volt. Jézus mindazt megélte, amit te és én megtapasztaltunk ebben az életben... beleértve a kísértéseket is.

A mai történetünkben azt találjuk, hogy miután Jézus 40 napon át böjtölt a pusztában az ördög odament hozzá, hogy megkísértse Őt. Negyven nap étel nélkül egy elhagyatott pusztában, azt hiszem ez az a hely, amit mindannyian széles körben elkerülnénk. Az ördög tudta, hogy mikor kell megkísérteni Jézust. Tudta hogyan kínálja fel neki könnyű és gyors megoldásokat a szükség idején és a nehéz helyzetben. Sokunkat is így környékez meg a gonosz, mert tudja, hogy mikor vagyunk a legsebezhetőbbek, amikor már fáradtak, frusztráltak, éhesek vagyunk, vagy éppenséggel unatkozunk.

Az ördög háromszor kísértette meg Jézust. Az elsőnél így szólt: „*Jézus, nagyon éhes lehetsz már. Miért nem változtatod ezeket a köveket kenyerekké? Te meg tudod tenni.*” Az ördög szavai mind igazak voltak, Jézus valóban képes lett volna a köveket kenyerekké változtatni, hiszen Ő az Isten Fia. Sőt éhes is volt, miután már negyven napja böjtölt.

Amikor azonban Jézus ellene állt a kísértésnek az ördög továbbra sem adta fel, hanem csábítóan így folytatta: „*Jöjj velem.*” Egy pillanat alatt mindketten egy magas hegytetőn voltak. Alattuk a világ minden nemzete, országa, gazdagsága. „*Ez mind az enyém*” –mondta az ördög „*és annak adom őket, akinek akarom. Neked adhatom őket Jézus, ha leborulva imádsz engem. Csak térdelj le előttem. Senkinek nem kell tudnia minderről, titokban tartjuk...*” De Jézus ismét elutasította az ördögi kísértést. Elutasította a könnyen megszerezhető hatalmat, dicsőséget és gazdagságot.

Végül az ördög a hegyről Jeruzsálem városába vitte és a templom tetejére állította. „*Jézus, ha te vagy az Isten Fia és tényleg isteni hatalmad van, akkor vedd le magad innen, mert meg van írva, hogy megparancsolja angyalainak, hogy őrizzenek téged. És amikor meglátnak az emberek, ahogy leszállsz az angyalokkal az égből a templomudvarra, akkor elfogadnak téged, mint Messiásukat.*”

De Jézus ezt is elutasította. Minden egyes esetben Krisztus elutasította a kísértést. Nem fogadta el a könnyű megoldásokat, a könnyű utat és kiutat. Isten szabadító terve azonban –ne felejtsük el– tele volt számára nehézségekkel, megpróbáltatásokkal, szenvedéssel, fájdalommal, és végül halállal, de ami végül dicsőségre és győzelemre vezetett. A Sátán mindent megtett, hogy Jézust tévútra vezesse, hogy eltérítse küldetésétől, mert tudta, hogy mi forog kockán.

A „*hazugság atyja*”, Sátán ugyanígy kísért bennünket is, mint Jézust. Mindig a könnyű megoldásokat, a könnyen járható utat kínálja fel számunkra; a csábító ajánlatokat, azt ami az adott helyzetben sokkal logikusabbnak tűnik, mint bármi más, de mégis valahol belül érezzük, hogy sántít a dolog. Olyan utat kínál, ami számunkra a legtermészetesebb lenne, és ami teljes mértékben kielégítené vágyainkat, érdekeinket.

A mai nap arra hívlak testvérem, hogy tarts önvizsgálatot. Ahogy hallgattad ezt az igehirdetést, talán rájöttél arra, hogy mennyire gyenge vagy, amikor egy-egy kísértéssel állsz szemben. Azonban kérheted Istent, hogy segítsen, megbocsásson, megújítson és új kezdettel ajándékozzon meg. Ma örvendezhetsz Istennek, aki a felüdülés Istene, aki az új élet Ura, aki az új kezdetek Atyja. A vigasztalásunk és erőnk minden kísértés közepette abban van, hogy Krisztus már győzedelmeskedett a kísértés, a bűn és a halál felett a golgotai keresztfán. Ő megnyerte a csatát érted és értem, és győzelmet aratott. Dicsőség legyen ezért Neki! Ámen.

Szeretettel Krisztusban:
Ft. dr. Krasznai Csaba